

Versos de juny 2023

A Manresa, al Pla de Bages,
no lluny de l'Eix transversal,
hem elegit com tocava
els edils municipals
que ens han promès amb paraules
de curar-nos de tot mal.
No hi ha hagut cap gran sorpresa
com ja és habitual.
Per governar la batllia
d'aquesta ciutat lleial,
on els que tenen cadira
en treuen un bon jornal,
bé caldrà un mínim d'entesa
i fer pactes entre iguals.
Molt em temo que com sempre
els coloms volaran alt
i ens diran, si no a la cara,
que som uns cap de pardals.
Girem full, que ara no toca
de llegir la carta astral.
Esperem d'aquí a cent dies.
No hi voldria prendre mal.

I ¿què direm dels comicis

de més lluny d'aquests verals,
és a dir de Catalunya,
el nostre àmbit nacional?
Que han anat com ens temíem,
que mai res no serà igual.
La patacada d'Esquerra,
diu que ha estat descomunal.

I ara per seguir amb el tema
fent com fan certs animals
mentre fem girar la sínia:
parlem de les estatals,
que d'aquí a unes set setmanes
torna a haver-hi festival,
ja que els de Vox i la dreta,
un autèntic vendaval,
han fet que el PSOE trontolli
i el tinguem a l'hospital.
¿I què hi podem fer nosaltres,
que formem part del corral?
Anar units a la batalla,
la contesa electoral,
per poder exigir que Espanya
sigui plurinacional
per llei i tal com pertoca.
Fer-ne un Estat federal
que accepti d'una vegada
el fet diferencial.
Aquesta és l'alternativa.
Per més que ens diguin que cal
que afluixem, que fer la nostra
no és constitucional,
que amb el 155
ens duren als tribunals.
Segadors, és ara l'hora
de tornar a prendre la falç!